

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010160
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného G. I., K.. XX.XX.XXXX B. Q., trvale bytom W. I., Q. Č.. XXX/XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 18.11.2020 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: G. I., K.. XX.XX.XXXX B. Q., I. O. W. I., Q. XXX/XX, na slobode,

je v i n n ý, ž e

dňa 10.04.2020 v čase o 23:15 hod. viedol v obci W. I., ul. Q., po ceste II/581 v smere na K. Q. K. B. cez čerpaciu stanicu Real-K, pod vplyvom alkoholu (0,94 miligramu etanolu na liter vydýchnutého vzduchu) osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, ev. č. K.,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privedil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), n), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 800,- Eur (osemsto Eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 13.5.2020 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 220/20/3304-9 zo dňa 13.5.2020, na obvineného G. I., K.. X.X.XXXX B. Q., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Dňa 5.6.2020 súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/31/2020-40, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor prokurátor.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2020 za účasti obžalovaného a prokurátora a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný G. I. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 220/20/3304-9 zo dňa 13.5.2020 doručenej súdu dňa 13.05.2020, právne kvalifikovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a vyhlásil vinu za skutok kladený mu za vinu uvedený v obžalobe. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného I. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených. Tento záujem bol konaním obžalovaného porušený, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 Trestného zákona. Konaním

obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameril len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením s evidenčnou kartou obžalovaného, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného, správy Mestského úradu Stará Turá, oboznámením lustrácie Sociálnej poisťovne.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný má jeden záznam v registri trestov za odsúdenie v roku 1987, ktoré má zahladené, teda sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov a z evidenčnej karty vodiča vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil troch priestupkov na úseku cestnej premávky, za čo mu boli uložené pokuty, a to dňa 19.9.2019 vo výške 20 eur (bez dopravnej nehody, bez alkoholu), dňa 11.5.2018 vo výške 10 eur (bez dopravnej nehody, bez alkoholu), dňa 28.3.2017 vo výške 20 eur (bez dopravnej nehody, bez alkoholu).

Zo správy Mestského úradu Stará Turá zo dňa 4.11.2020 vyplýva, že obžalovaný je slobodný, má maloletú dcéru, na mestskej polícii nebol riešený za priestupok.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný je od 1.1.2019 riadne zamestnaný v spoločnosti A.-C. W. W..Y..R..

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona, bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'ťa trest odňatia slobody neukladá.

Súd zvážil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'ťa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného G. I. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Trestný zákon ustanovuje v § 289 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky trest odňatia slobody až na jeden rok.

Súd prihliadol na zistenie dvoch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní). Súd v danej veci pristúpil k uloženiu alternatívneho trestu, a to peňažného trestu vo výške 800 eur (osemsto eur) a náhradného trestu odňatia slobody vo výmere dva mesiace. Pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovaného I.. Mzda obžalovaného, ktorý riadne pracuje umožňuje zaplatiť tento peňažný trest. Čistý mesačný príjem obžalovaného je podľa jeho výpovede vo výške 400 eur. Obžalovaný sa doposiaľ dopustil len troch drobných priestupkov na úseku cestnej premávky. Odsúdenie z roku 1987 má zahladené. Samotné trestné konanie má na neho dostatočný prevýchovný vplyv. Obžalovaný vedie riadny život, je zamestnaný, stará sa o rodinu a je bezúhonný. Tento trest zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'ťa, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v dolnej výmere 18 (osemnásť) mesiacov, nakoľko sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. V danom prípade súd po vykonanom dokazovaní nezistil také mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by upustil od uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Trest zákazu činnosti v trvaní osemnásť mesiacov pritom nie je voči obžalovanému neprímerane prísny. Súd pritom poukazuje aj na to, že obžalovaný sa opakovane dopustil priestupkov na úseku cestnej premávky.

Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.